

16.kapittel – Guds vigslede menn (Jesaja kap.21;1 – 25;12)

"Se, jeg egger mederne mot dem" (kap.13;17). Med Babels fall er et annet kapittel av historien slutt. Den babyoniske "himmel" er rullet vekk som en bokrull. For en stund gir "himmelens stjerner" intet lys, inntil krigens kaos og mørke forsvinner og den medo-persiske "sol" opplyser verden igjen. Det er Gud som har gjort dette. Han har egget mederne mot Babel. Babel er straffet. Det er en rettfærdig straff, men det er også mer enn det: "Jeg har samlet mine vigslede menn og kalt mine helter til å tjene min vrede ..." (kap.13;3). Mederne var "Guds vigslede menn", utskilt for å utføre en del av Guds hensikt. Likesom Assur var "Guds vredes ris", og Nebukadnesar var "Guds tjener" for å straffe Guds folk, så var Kyros "Guds salvede" (Jes.45;1) for å redde jødene fra deres fangenskap.

Slik blir mederne forestilt for oss i Jesajas bok. De straffer undertrykkeren, frigjør fangene og tillater jødene å vende tilbake til Israels land for å bygge opp igjen både byen og templet. På denne basis kan Kyros godt bli betegnet som Guds salvede (Messias), for hans arbeide er et forbilde på den sanne Messias, Jesus, Guds Sønn.

Med dette er scenen satt for et profeti om Herrens store dag og den frelse som Guds sanne Messias vil bringe. En frelse som vil komme både de hellige og nasjonen Israel til gode. I tillegg vil Guds rike bli opprettet og bringe velsignelser til hele verden. Men først må dommens mørke dag komme, en dag som blir motbildet av den babyloniske krigsføringen. "Se, Herren tømmer jorden og legger den øde. Han snur opp ned på dens overflate og sprer dem som bor på den. Da går det presten som folket, herren som trelen, fruene som trelkvinner, selgeren som kjøperen, låntakeren som långiveren, ågerkaren som hans skyldner. Tømmes, ja, tømmes skal jorden, og plyndres, ja, plyndres. For Herren har talt dette ord. Jorden sørger og visner bort. Jorderike sykner og visner bort. De ypperste av dem som bor på jorden, sykner bort." (kap.24;1-4). Men hvorfor Herren? "Jorden er vanhelliget under dem som bor på den. For de har krenket lovene, overtrådt budet, brutt den evige pakt." (v.5).

Forbannelse fortærer jorden

Dybdene av denne overtredelse blir åpenbart i våre dager verden over. Som samfunnsstrukturene blir forandret, fjernes også moralske restriksjoner, og den menneskelige natur blir satt på frifot. Paulus' ord i Romerbrevet blir oppfylt for våre øyne. De "brente i sitt begjær etter hverandre. Menn drev skammelig utukt med menn, og fikk på sin egen kropp den straff de fortjente for sin forvillelse ... fulle av misunnelse, mordlyst og strid, svik og falskhet. De ble ryktemakere, baktalere, gudshatere, voldsmenn, overmodige, storskrytere, oppfinnsomme til ondt, ulydige mot foreldre, uforstandige, upålitelige, uten naturlig kjærlighet, ubarmhjertige ..." (Rom.1;27-31). Derfor; sier Jesaja: "fortærer forbannelse jorden, og de som bor på den, må bære sin skyld. Derfor brenner de som bor på jorden, og det blir bare få mennesker igjen." (kap.24;6).

Menneskenes herredømmet vil bli avskaffet (v.21). Det naturlige lys – den visdom som har sitt utspring i det naturlige menneske – vil slukkes og guddommelige lys vil skinne fram gjennom Jesus Kristus og hans udødelig gjorte venner. "Månen skal blyges, og solen skamme

seg. For Herren, hærskares Gud, er konge på Sions berg og i Jerusalem. Og Guds herlighet skal stå for hans eldstes øyne." (v.23)

Jødernes glede over sin gjenvunnet frihet i Kong Kyros' dager vil synes å være lite i forhold til de gledestårer som vil rinne på hin dag. De hellige vil gå inntil sin Herres glede og arve evig liv. Israel vil igjen bli ført tilbake til Gud og deres land vil bli den administrative og åndelige sentrum for hele verden. "De som blir igjen av alle nasjoner" vil søke Gud og "ikke lærer å føre krig" (2;4).

Den store lovprisnings sang som vil bli sunget er nedskrevet for vår glede og lærdom i kapitler 25, 26 og 27. Følgende er et lite utvalg:

- *Herre, du er min Gud. Jeg vil opphøye deg, jeg vil prise ditt navn, for du har gjort underverk ... Herren, hærskares Gud, skal på dette fjell gjøre et gjestebud for alle folk, et gjestebud med fete retter, et gjestebud med gammel vin – med fete, margfulle retter og med klart, gammel vin. På dette fjell skal han tilintetgjøre det slør som tilslører alle folkene, og det dekke som dekker alle hedningefolkene. Han skal oppsluke døden for evig. Og Herren Herren skal tørke tårene av alle ansikter. Sitt folks vanære skal han ta bort fra hele jorden. For Herren har talt." (kap.25;1-8).*
- *"På den dag skal denne sangen synges i Juda land: En sterk by har vi, frelse setter han til mur og vern. Lukk opp portene, så et rettferdig folk kan gå inn, et folk som holder fast ved sin troskap. ... For når dine dommer går over jorden, lærer jordboerne rettferdighet. ... Dine døde skal bli levende. Mine lik skal oppstå. Våkn opp og juble, dere som bor i støvet! For dugg over grønne urter er din dugg, og jorden gir døde tilbake til livet." (kap.26;1-19).*
- *"I kommende dager skal Jakob skyte røtter, Israel blomstre og få skudd, og de skal fylle jorderike med frukt." (kap.27;6).*

